

Inhoud

Over deze bijbelstudie	11	Week 5 Kinderen van het licht	148
Inleiding	15	Als een dief in de nacht	149
		Klaarwakker	155
Week 1 Het Woord van de Heere heeft	19	Worstelen met toorn	161
luid geklonken		Voorbede voor een opwekking	168
De gemeente in Tessalonica	20	In verbondenheid	172
Wij gedenken	26	Hij doet zijn belofte gestand	178
Ook door overweldigende kracht	32		
Brieven lezen en levens lezen	38	Week 6 In actie	185
Luister	44	Jij hebt er één	186
		Je kunt het niet alleen	193
Week 2 Ons is het evangelie toevertrouwd	52	Eet dit boek	199
Ondanks ...	53	Met vaste wil	205
Zo dierbaar	59	Het werk van het geloof	211
Een lesje 'wandelen'	64		
Medelijden	70	Week 7 Liefde voor de waarheid	217
Van u beroofd	76	Laat u door niemand misleiden	218
		De wetteloze mens	224
Week 3 Hiertoe bestemd	82	Gezicht van het kwaad	230
We stonden op het punt	83	Verblindings	237
Zonder enige belemmering	89	Delen in luister	244
Niet zo breekbaar	94		
Onwankelbaar	101	Week 8 De Heer van de vrede	252
En onze Heer Jezus	106	Bid voor ons	253
		Woorden die je bijblijven	260
Week 4 Van God geleerd	113	Gemeenschappelijke verantwoordelijkheid	266
Nog veel meer	114	Altijd en op elke wijze	272
Binnenstebuiten	120	De genade van onze Heer Jezus Christus	278
Verdien je eigen brood	126		
Als wij geloven dat ...	132	Eindnoten	286
Weggevoerd op de wolken ...	138		
		Invulpagina's met antwoorden	290
Een uitdaging van 28 dagen	144	Een uitdaging van 28 dagen	301
		Landkaart: De tweede zendingsreis van Paulus	319

Bijeenkomst 1: Introductie

Tijdens de startbijeenkomst zullen we ons richten op de eerste van de twee brieven waar deze studie over gaat. We zullen ons daarbij volledig wijden aan de eerste vier woorden. Lees 1 Tessalonicenzen 1:1 en vul de woorden hieronder in.

..... en

Lucas vertelt ons het achtergrondverhaal van hoe de paden van deze mannen ineengevlochten zijn, in Handelingen 15:36-16:5. Bestudeer om te beginnen Handelingen 15:36-41. Houd tijdens deze serie in gedachten dat Silas van het boek Handelingen in de Tessalonicenzenbrieven genoemd wordt bij zijn officiële Latijnse naam, Silvanus.

1. Silas (Silvanus) stapte in een dat was door een (Zie Hand. 9:26-28 voor een verslag van hoe die relatie van start was gegaan.)

Vergelijk in voorbereiding op het volgende punt de formulering van Handelingen 15:39 met die van Hebreëen 10:24. Het Griekse woord dat in beide verzen wordt gebruikt, is *paroxusmós* (Nederlands: paroxisme).

2. dat kan, kan ook (zie Spr.27:17).

Laten we nu kijken naar de derde persoon die aan dit gezelschap wordt toegevoegd. Lees Handelingen 16:1-5.

3. De die we, zou weleens een van de mensen in ons leven kunnen worden.

Spring naar Handelingen 17:1 en lees verder tot aan vers 10.

4. Een reis zou juist een kunnen bewerkstelligen die God goed kan gebruiken.

Nu we ons toewijden aan de taak die voor ons ligt, grijpen we een klein stukje vooruit om een fragment mee te pikken uit 1 Tessalonicenzen 4:9: '... want u hebt zelf van

Dit zinnetje is een vertaling van een zeldzame Griekse samenstelling: *theodidaktoi*.

> Kijk achter in het werkboek voor de landkaart die je tijdens deze studie kunt gebruiken.

Week 1

Het Woord van de Heere heeft luid geklonken

- Dag 1 De gemeente in Tessalonica
- Dag 2 Wij gedenken
- Dag 3 Ook door overweldigende kracht
- Dag 4 Brieven lezen en levens lezen
- Dag 5 Luister

Dag 1 De gemeente in Tessalonica

DE PAREL VOOR VANDAAG

Van Paulus, Silvanus en Timoteüs. Aan de gemeente in Tessalonica, die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus. Genade zij u en vrede.

1 Tessalonicenzen 1:1

Vorige week heb ik de gemeente in Tessalonica ontmoet, in elk geval een klein deel daarvan. Niet de ruïnes die nog resten van de kerk die Paulus eeuwen geleden aanschreef – hoewel ik in een bedehuis uit de oudheid akelig veel schedels zag. Nee, de kerk die ik ontmoette bestond uit de geestelijke nakomelingen van dat kleine groepje gelovigen, dat in de tijd van Handelingen 17 met zo veel inzet gesticht is.

Weet je, de levensadem van de Bijbel stopte niet toen de oorspronkelijke ontvangers van deze brief hun laatste adem uitbliezen. Paulus zou zich geen voorstelling gemaakt kunnen hebben van de kerk die ik onlangs zag, maar de heilige Geest die door hem heen sprak deed dat beslist wel. Hoewel mijn dochter Melissa en ik naar de andere kant van de wereld gereisd zijn om deze groep Tessalonicenzen te dienen, waren we niet voorbereid op de indruk die zij op ons zouden maken. Toen de deuren naar de zaal opengingen, kwam er een stroom vrouwen binnen, als een waterval die door Gods vingers loopt. De klok sloeg zeven uur, de lichten dimden en bij de eerste dia die vertoond werd aan het begin van de aanbidding was het beide Amerikaanse vrouwen duidelijk dat ze erg ver van huis waren.

Ο Χριστος Θεμελιο
Καναρα ε Χριστος
Christus Gods
Hoeksteen

De schijnwerper die de drie talen verlichtte, verhelderde mijn bekrompen blik en mijn hart opende zich, waardoor een warme, hemelse gloed binnenviel. Ik heb al heel wat vlieggreizen gemaakt naar buitenlandse plaatsen, en heb met

toenemende interesse naar de klanken van al die verschillende talen geluisterd, maar nooit zo veel tegelijkertijd. De stemmen die de woorden tot leven brachten bezielden de ruimte – onbeschrijfelijk mooi. Met vijfhonderd vrouwen zongen we in dat prachtige auditorium dezelfde lofzang op dezelfde muziek, maar die geloofsbelijdenissen klonken in drie talen, samengevlochten tot één overwinningskrans en als een kroon voor Jezus' voeten gebracht. Zijn aanwezigheid was merkbaar, Hij leek even blij te zijn om onder ons te tronen, als wij dat waren om Hem daar te ervaren.

Al die talen veroorzaakten geen verwarring, nee, ze verstrengelden zich met elkaar als vrienden die elkaar teruggevonden hebben na een lange zwerftocht over de wereld. Een voorproefje van de heerlijkheid kwam over onze tong; een voorschot op die dag dat wij, 'een onafzienbare menigte, die niet te tellen was, uit alle landen en volken, van elke stam en taal ... voor de troon en voor het lam' zullen staan (Op. 7:9).

Het leek toepasselijk dat het Grieks het Bulgaars en Engels overstemde. Die hele week in Griekenland waren we omringd door de moderne versie van die taal, maar de woorden leken genoeg op de oude taal van het Nieuwe Testament om het te herkennen. We ervoeren dat het oorspronkelijke plan nog steeds in werking is, en dat duizend jaar voor onze God als één dag is. God wist al van deze bijeenkomst in het Tessalonica van de 21e eeuw, die voort zou komen uit hen die Jezus als eersten op dat strand aangenomen hadden.

Zie hoe Jezus naar dit doorgaande werk verwijst in Johannes 17:20: 'Ik bid niet alleen voor hen, maar voor ...

.....
.....
.....
.....

Aan de vooravond van zijn lijden droeg Jezus dat eerste groepje Tessalonicenzen aan God op in de samengevouwen handen van zijn voorbede. God wist precies hoeveel mensen tot geloof zouden komen toen het evangelie voor het eerst landde op die Griekse oostkust. Hij heeft elke naam een voor een opgeschreven in het levensboek van het lam.

Tijdens de introductievideo werd al genoemd hoe het evangelie van Christus de Tessalonicenzen voor het eerst bereikte, maar laten we allemaal bij het begin beginnen. Ook al heb je die videoles bijgewoond, lees nu toch Handelingen 17:1-4, en beantwoord de volgende vragen.

Naar welke plek in Tessalonica gingen Paulus en Silas eerst?

.....

Hoeveel sabbatdagen dienden ze in Tessalonica – 2, 3 of 6?

.....

Lees Handelingen 17:2-3 aandachtig door. Welke methode gebruikte Paulus toen hij de Tessalonicenzen benaderde?

.....

.....

Vergelijk het aantal Joden dat zich in Tessalonica liet overtuigen met het aantal Grieken dat God vereerde (Hand. 17:4).

.....

.....

Het oorspronkelijke groepje gelovige Tessalonicenzen was grotendeels van heidense afkomst

Die vergelijking betekent niet dat de kerk in Tessalonica beter of minder was dan ze geweest zou zijn als de aantallen andersom waren. Ze laat ons alleen weten dat het oorspronkelijke groepje gelovige Tessalonicenzen grotendeels van heidense afkomst was – een gegeven dat de bladzijden van beide bijbelboeken die voor ons liggen een bepaalde inkleuring zal geven. Het is vergeefse moeite te proberen te ontdekken wat mooier is, Joods of Grieks. De kleuren zijn even mooi, maar beslist anders.

Als je het boek Jakobus bestudeerd hebt, weet je misschien nog hoe Joods de gelovigen waren die Jakobus diende. We zien nu de andere kant van een opkomende christelijke beweging, een kant die helemaal nieuw is. Een laatste vraag over dit bijbelgedeelte:

Hoeveel vrouwen uit de hogere kringen volgden Paulus en Silas?

.....

Ik ben een vrouw die geroepen is om andere vrouwen te dienen, dus een uitspraak als ‘een groot aantal vrouwen uit de hogere kringen’ springt eruit bij mij. Misschien wil jij beslist niet in de schijnwerpers staan, maar als jij een vrouw bent die God zoekt en mensen in deze wereldse cultuur dient, knijp je ogen dan maar dicht tegen het licht van die schijnwerpers. Ook jij hoort bij die ‘grote groep belangrijke vrouwen’ (Bijbel in Gewone Taal), en jij doet ertoe, zus!

Het enige wat daarvoor nodig is, is dat mensen aan je kunnen zien dat jij Jezus volgt.

Weet je nog die eerdere verwijzing naar het gebed van Jezus uit Johannes 17:20? Dat Hij bad voor de mensen van Handelingen 17 die twintig jaar later in Hem zouden geloven is nog niet het meest verbazingwekkend. Wat vooral sterke verwondering in mij oproept is dat Hij ook vurig bad voor hen die vandaag in Hem zouden geloven.

Jezus bad ook voor hen die vandaag in Hem zouden geloven.

Ik keek doordringend in het gezicht van al die vrouwen in Tessalonica, en probeerde me elk van hen in te prenten, net als iemand die een muurschildering tekent met gekleurd krijt. Anonieme mensen zonder gezicht zetten mijn hart niet in vuur en vlam om de Bijbel mee te delen. Echte, unieke vrouwen van vlees en bloed die midden in al hun problemen God zoeken, doen dat wel.

Terwijl ik dit schrijf probeer ik me jou voor te stellen op de plek die jij je thuis noemt. Ik vraag me af of je rechts- of linkshandig bent, of je je wenkbrauwen neertrekt of optrekt wanneer je iets bestudeert. We zijn geen gekleurde klei die God tot één grote grijze bal gekneet heeft. We zijn duizenden unieke mensen, die allemaal meegeteld werden aan het kruis. Wanneer wij in Jezus' naam samenkomen, zijn we voor Hem bijzonder in onze eigenheid.

Noem drie specifieke eigenschappen die jou anders maken dan je familieleden of vrienden (smaak, leerstijl, persoonlijkheid). Probeer hierbij je unieke eigenschappen als kind van God naar waarde te schatten en er niet tegenin te gaan.

1.
2.
3.

Aan het einde van onze eerste bijeenkomst in Tessalonica, deed mijn vriendin Chris een bijbelse oproep aan vrouwen om Jezus als hun Redder te erkennen. Ons hart barstte bijna toen een groep van zestig mensen lang en diverse mensen breed zich naar de rand van het podium bewoog. Ik mocht met eigen ogen zien hoe 'de gemeente in Tessalonica, die toebehoort aan God, de Vader, en de Heer Jezus Christus' (vers 1) vermenigvuldigd werd. Die gedachte was bijna meer dan ik aankon.

Wil je wel geloven dat jij mij meteen daarna in gedachten kwam? Mijn gedachten flitsten van Jezus' verwijzing naar die eerste leerlingen in Johannes 17 naar die eerste Tessalonicenzen bijna twintig jaar later en naar die kersverse christenen die voor mijn ogen toegevoegd werden. Ik bedacht hoe geweldig Gods Woord is: het wonder van de Bijbel die door Gods levensadem op papier gezet is

met elke oprechte lezer uit de hele geschiedenis van de mensheid in gedachten. Bij die adressering van het eerste vers van 1 Tessalonicenzen zag Paulus de gezichten van al die eerste Tessalonicenzen voor zich: sommigen Joden, 'evenals veel Grieken die God vereerden, en een groot aantal vrouwen uit de hogere kringen' (Hand. 17:4). Maar de heilige Geest dan, die deze woorden in het handschrift van een mens opschreef? Ja, Hij zag ons allemaal voor Zich.

Wat doet het met jou om te weten dat de heilige Geest jou in gedachten had toen de Bijbel geschreven werd?

.....

.....

.....

.....

Laten we ons dus verzamelen rond die brieven die aan de Tessalonicenzen gericht zijn. Kom dichterbij zoals de groep vrouwen die naar voren kwam. Laat trots of verlegenheid niet tussen jou en Gods aanwezigheid in staan. Kom ver naar voren, en belijd Christus. Je zult in gezelschap zijn van anderen, maar ook heel persoonlijk gekend zijn; Hij kent jouw naam en jouw omstandigheden. Jij hebt hier een plek – een doel dat uniek is en belangrijk, je bent meer dan een geestelijke werkelijkheid die als een stofje in de lucht zweeft.

Dit is jouw reis naar de kust van Tessalonica; zet hier je handtekening (gebruik daarbij je volledige naam) en een korte introductie van jezelf, alsof je je hier op dit zand voorstelde.

.....

.....

.....

Als je weet wat jouw roepnaam betekent, schrijf dat hier dan op. Als je niet weet wat die betekent, overweeg dan om er wat onderzoek naar te doen en het erbij te zetten.

.....

.....

Hoe zou jij je huidige omstandigheden omschrijven?

.....

.....

.....

Dit is ons vertrekpunt. De omstandigheden waarin je je bevindt terwijl je dit avontuur aangaat zijn niet toevallig. Gods timing is feilloos. Hierboven staan echte woorden over echte crisissituaties, echte medische diagnoses, echte beproevingen, echte relaties, echte twijfels, echte zorgen en echte angsten.

Degenen die hieraan mee willen doen, moeten zich de discipline aanleren om 1 en 2 Tessalonicenzen over te schrijven. Omdat deze boeken kort zijn, is dat haalbaar. Ik beloof je met de hand op mijn hart dat we die opdracht niet hoeven doen als we ons ooit met elkaar in het boek Jeremia gaan verdiepen.

Schrijf nu 1 Tessalonicenzen 1:1 over in je schrift. Je kiest zelf welke bijbelvertaling je daarbij gebruikt.

Ik vind het geweldig dat we samen op de kust van Tessalonica beland zijn. Laten we het zand niet te snel van ons afvegen. Laten we even gaan zitten tot de vloed opkomt en ons goed in de ogen wrijven zodat we deze acht prachtige weken beter zicht hebben.

We hoeven elkaar niet altijd in de ogen te kunnen zien om blij te kunnen zijn dat we zij aan zij zitten. Laten we een klopje geven op het zand naast ons en elkaar verwelkomen.

Dag 2 Wij gedenken

DE PAREL VOOR VANDAAG

Wij (...) gedenken dan voor onze God en Vader hoeveel uw geloof tot stand brengt, hoe krachtig uw liefde is en hoe standvastig u blijft hopen op de komst van Jezus Christus, onze Heer.

1 Tessalonicenzen 1:3

Het woordje 'wij' is een bijzonder woord, waar veel kracht van uitgaat. *Wij* zijn zoveel sterker dan dat *ik* ben. Wij studeren zoveel harder dan dat ik dat zou doen. Wij hebben zo veel meer vertrouwen in God dan dat ik dat zou kunnen hebben. Dit kleine woordje is de drijvende kracht die de heilige Geest gebruikte om Paulus de pen op papier te laten zetten om een brief helemaal naar Tessalonica te sturen. Laten we wat contrasten langslopen zodat we dat woordje 'wij' de komende acht weken goed op waarde weten te schatten. Bekijk het aller-eerste vers van de volgende brieven en schrijf de namen op van elke schrijver/afzender.

Kort af en gebruik alleen de eerste letter van elke naam. Ik zal de eerste twee alvast voor je beantwoorden:

Romeinen P	Efeziërs	2 Timoteüs
1 Korintiërs P & S	Filippenzen	Titus
2 Korintiërs	Kolossenzen	Filemon
Galaten	1 Timoteüs	

Zet een sterretje bij de brieven die afkomstig zijn van één persoon. Zet een cirkel om de brieven die afkomstig zijn van twee personen.

Hoeveel van de brieven zijn afkomstig van drie personen?

Kijk nu naar het eerste vers van beide brieven aan de Tessalonicenzen. Wie waren de schrijvers/afzenders?

In de aanhef van de brief aan de Galaten staat iets ongebruikelijks. Er wordt verwezen naar meer mensen als afzender, maar hun namen zijn niet vermeld (zie 1:2). Wie zijn zij?

Het wordt algemeen aangenomen dat 1 Tessalonicenzen en Galaten de oudste brieven van Paulus zijn. Maar in één opzicht zijn 1 en 2 Tessalonicenzen anders dan Galaten – Paulus houdt in het grootste deel van deze brieven het meervoud aan. Een paar keer wijkt hij af met ‘ik’, maar ‘wij’ heeft de overhand. In Galaten verwijst Paulus naar de broeders die bij hem zijn, maar daarna schrijft hij de geadresseerden persoonlijk aan.

Wat is daar zo belangrijk aan? Dat zijn wij! Telkens weer worden Silvanus en Timoteüs aan Paulus verbonden met het sterke snoer van dat kleine woordje waarin zo veel besloten ligt. Verlies dat geen moment uit het oog.

Wanneer je 1 Tessalonicenzen 1:2-3 overschrijft in je schrift, schrijf dan het woord ‘wij’ in hoofdletters.

Het woord ‘wij’ wordt hier allereerst gebruikt als het gaat over gebeden en over het gedenken van de ander daarin. ‘Wij danken God altijd ... en gedenken dan ...’ Wij kunnen geen persoonlijke omgang met God hebben wanneer we Hem niet persoonlijk zoeken, maar we hebben het ook met heel ons wezen nodig om deel uit te maken van een groter geheel. De mensen die samen met ons God zoeken dagen ons uit wanneer ons gebedsleven ingezakt is en geven nieuwe impuls wanneer onze dankzegging tot sleur is vervallen. Wanneer wij in de verleiding zijn te beweren dat God niet goed geweest is, gaat alleen al het feit van hun aanwezigheid daartegenin. Zij vormen een blijk van Gods genade; kwetsbare, menselijke gedaantes die blijvende goede herinneringen nalaten aan een moeilijke periode.

In Prediker 4:10 staat: ‘wie alleen is en ten val komt is beklagenswaardig, want hij heeft niemand die hem op de been helpt.’ Vallen als je alleen bent, gaat heel gemakkelijk, maar o, wat is het moeilijk om alleen weer overeind te komen.

*WIJ pers. vnv.,
subjectsvorm van
de 1e pers. mv. 1: ik
en de rest van een
groep waartoe ik
behoor: jij en ik:
jij en ik en iemand
anders of meer-
dere anderen: ik
en iemand anders
of anderen exclu-
sief jou – gebruikt
als persoonlijk
voornaamwoord
van de 1e per-
soon meervoud.¹*

Denk terug aan een moeilijke periode in je leven en schrijf een fijne herinnering op – misschien zelfs wel een grappige herinnering – die je erdoorheen geholpen heeft omdat andere mensen bij je waren.

.....
.....

Kijk nu goed naar 1 Tessalonicenzen 1:3 en beschrijf drie specifieke dingen die Paulus, Silvanus en Timoteüs gedenken voor hun God en Vader.

.....
.....
.....

In het Grieks voegde Paulus hier tromgeroffel aan toe. Spreek de drie zinnestjes die in de kantlijn staan (n.a.v. de HSV) een paar keer hardop uit, dan hoor je zelf het ritme wel.

*Het werk van
geloof
De inspanning
van liefde
De volharding
van hoop*

Wanneer ik in een erg negatieve stemming ben, dan denk ik aan die drie zinnestjes: Geloof kan hard werken zijn. Liefde kan veel inspanning vergen. Hoop, daar is veel volharding voor nodig.

Er zijn nogal eens discussies over geloof en werken, maar zijn er meer mensen die net als ik af en toe denken dat geloof juist het werk *is*? Geloven wat we niet kunnen zien kan het toppunt zijn van de menselijke ervaring, maar op andere momenten lijkt het echt bijna niet te doen. En probeer mij er maar eens van te overtuigen dat liefde geen hard werken is.

De Bijbel in Gewone Taal (BGT) vertaalt dat 'jullie uit liefde veel voor elkaar doen'. Maar de meeste andere vertalingen suggereren dat de liefde zelf de inspanning is. 'De arbeid der liefde' is hoe de Statenvertaling het zegt. Het 'geploeter van de liefde' is hoe een bijbelgeleerde het Grieks vertaalt.² Dat is zelfs nog beter. Soms is het gemakkelijk om lief te hebben. Andere keren gaan we er bijna aan onderdoor. Heb jij het gevoel dat jouw hart momenteel in de vuurlinie ligt?

Noem geen naam, maar heb jij het weleens moeilijk gevonden om lief te hebben?

.....
.....

Dat geploeter van de liefde is het allerswaarst wanneer het niet beantwoord wordt. God heeft ons beloofd dat Hij ons als Jezus zal maken en voor Christus

was afwijzing een constante metgezel. Daarom zullen we ongetwijfeld heel wat onbeantwoorde liefde ervaren.

Een echtgenoot liefhebben die jou niet liefheeft, is een kwelling. Een stiefkind proberen lief te hebben die liever zou willen dat jij niet bestond, is heel ontmoedigend. Een vriendin proberen lief te hebben terwijl die vreselijke misstappen begaat, is heel vermoeiend. Menselijke genegenheid schiet tekort. We hebben nodig wat er in Romeinen 5:5 staat.

Wat wordt er in Romeinen 5:5 beschreven?

.....
.....

Wij hebben de beschikking over de heilige Geest die in ons is uitgestort als een waterbron. Om daarvan gebruik te maken moeten we bewust met God meewerken zodat Hij door ons heen kan liefhebben. Jij hebt God waarschijnlijk net als ik weleens gevraagd om door jou heen lief te hebben, om vervolgens binnen het uur uitgedroogd te zijn. Dat komt hierdoor: wij kunnen niet liefhebben wanneer we onszelf als ongeliefd beschouwen. Wij kunnen anderen niet geven wat we zelf niet te bieden hebben.

In Judas vers 21 staat: 'Houd vast aan Gods liefde, en zie uit naar de barmhartigheid van onze Heer Jezus Christus.' Dat betekent dat we ons erin moeten oefenen om ons bewust heel geliefd te weten door God. We moeten onze ziel aanmoedigen om Gods liefde in te duiken, zoals een dolfijn die buitelingen maakt in de zee. Het is geen narcistisch gedrag wanneer je je heel bewust overgeeft aan Gods eindeloze, onuitputtelijke, onvoorwaardelijke liefde voor jou. Het is juist broodnodig. En het kan onze redding zijn wanneer we mensen moeten liefhebben die niet zo beminnelijk zijn.

Zoek de 'Parel voor vandaag' (1 Tes. 1:3) op in de HSV en vul de ontbrekende woorden in: het werk van uw, de inspanning van uw en de volharding van uw

Denk daarbij ook aan 1 Korintiërs 13:13, geschreven door dezelfde apostel Paulus: 'Ons resten geloof, hoop en liefde, deze drie.' Die zijn het belangrijkste, die blijven eeuwig bestaan. En juist daarom vormen ze stuk voor stuk belangrijke doelwitten van de vijand. Alles wat God benadrukt, probeert de duivel te vernietigen.

Laten we een korte vragenlijst nagaan:

_____ Zit jij in een periode waarin het geloof op hard werken lijkt? Ja/Nee

Alles wat God Vergt de liefde op het ogenblik grote inspanning? Ja/Nee

benadrukt, Lijkt de hoop je te ontglippen tijdens het lange wachten? Ja/Nee

probeert de duivel

te vernietigen. _____ Als je alle drie vragen met ja hebt beantwoord, lig je onder drievoudig vuur. Satan kan geloof, hoop en liefde niet van je afpakken. Je moet ze hem in handen geven.

Wanneer we als geestelijke mensen alle reserves verteerd hebben, klampen we ons vaak steviger vast aan het enige wat we nog overhebben: ons wetticisme. We vullen de leegte op met de wet. Doe dat niet. Blijf geloven, hopen en liefhebben. Al het andere is slechts overleven.

Onlangs reed ik 150 kilometer met het gezin van mijn oudste dochter om een middag op bezoek te gaan bij een grote groep vrienden. Die traditie is 25 jaar geleden ontstaan toen zes gezinnen uit dezelfde kerk besloten om samen Thanksgiving te vieren, en er is een vaste groep die zover ik weet nog geen jaar overgeslagen heeft. Elke keer dat we daar zijn, gaan we gewoon verder waar we gebleven zijn, en lachen we alsof de dag van morgen niet bestaat. Zo moeten we wel leven. We hebben niet de belofte dat er een morgen is.

Wat herinnert jou er in deze levensfase steeds weer aan dat het leven hier tijdelijk is?

.....
.....

Ik zal je iets vertellen wat mij daaraan herinnert. De gangmaker van die vrolijke groep dankbare vrienden vecht tegen een hersentumor. Het zou gemakkelijker zijn de ernst van zijn ziekte te negeren als hij geen litteken van twintig centimeter zou hebben aan één kant van zijn kaalgeschoren schedel. Hij heeft een goed gevoel voor humor en maakt misbruik van zijn kanker om zijn zin te krijgen: 'Hé Beth, kun je een groter stuk taart voor me afsnijden? Je weet dat ik kanker heb.'

Andere keren hebben we vol verdriet over zijn ziekte gepraat, maar die bepaalde dag hielden we dat kort. Er was te veel vrolijk rumoer om ons heen. Wij zaten in schommelstoelen op de veranda, omringd door onze volwassen kinderen, en keken toe hoe een luidruchtige groep kleine kinderen tikkertje speelde en achter een bal aan rende.

Terwijl ik van het ene naar het andere bekende gezicht keek, gingen mijn gedachten telkens van het heden naar het verleden. Door een schat aan levens-

ervaringen wist ik dat een paar van die jonge stellen problemen en twijfels hadden. Ik ken de meeste van hun verhalen, en maar enkelen hebben bij het opgroeien geen littekens opgelopen. Mijn dochters hebben daar ook niet aan kunnen ontkomen en dat is voor een groot deel te wijten aan hun ouders. Maar dit was niet de tijd voor schuldgevoelens. Dit was een tijd om te koesteren. Voor mijn ogen bevonden zich jong en oud, de levenden en de stervenden, degenen die nauwelijks wisten te overleven en degenen die alles voor de wind ging. Zo is het leven, dacht ik, en ik mompelde binnensmonds: *U hebt geen beproevingen te doorstaan die niet voor mensen te dragen zijn.*

Als we een grote groep óngelovige mensen waren, verbonden door echte vriendschap, dan zouden we in al die omstandigheden met elkaar niet zo'n gezellige middag meegemaakt hebben. Maar dat we *verlost* zijn, maakt een levensgroot verschil. Daarom konden we al die beproevingen doorstaan. Toen ik die nacht alleen thuis was, barstte er een stroom tranen los, alsof er een dijk doorbroken was. Mijn enorme verdriet om de ziekte van mijn vriend botste met mijn onuitsprekelijke vreugde en dankbaarheid. Gemis en genade kwamen in me op, als twee zwaargewicht bokkers die zich nauwelijks de tijd gunnen om elkaar de hand te schudden. Tragiek en vreugde raakten met elkaar verward tot een enorme kluwen: hoop.

Ik heb het hier niet over theoretische hoop. Ik heb het over die hoop waardoor je je volgende huwelijksjubileum haalt terwijl het gemakkelijker zou zijn om het op te geven. Die hoop waardoor je een lange eenzame periode kunt volhouden zodat je niet wanhopig een huwelijk aangaat. Die hoop die de toekomst tegemoet gaat, of de behandeling nu wel of niet aanslaat. Die hoop waardoor je een verhuizing kunt doorstaan ook al wilde je echt blijven. Die hoop waardoor je iets wint nadat je een vreselijk verlies geleden hebt. Die hoop ... nou, vul het zelf maar in.

We zijn niet net zoals alle andere mensen die de giftige lucht van deze wereld inademen. Bij onze levensreis staat de hoop aan het roer.

*U hebt geen
beproevingen te
doorstaan die
niet voor mensen
te dragen zijn.*

Dag 3 Ook door overweldigende kracht

DE PAREL VOOR VANDAAG

Onze verkondiging aan u overtuigde immers niet alleen door onze woorden, maar ook door de overweldigende kracht van de heilige Geest.

1 Tessalonicenzen 1:5

Ben je ooit ergens geweest waar de heilige Geest met zo'n onverklaarbare kracht neerdaalde dat Hij haast tastbaar werd? Misschien heb je zo'n overstelpende vreugde in Hem ervaren dat je ziel uit je vel dreigde te barsten. Of misschien heb je een kleine fluistering ervaren van de kracht waar de profeet Jesaja over sprak nadat hij een verpletterende ervaring van Gods openbaring had gehad, toen hij uitriep: 'Wee mij, want ik verga!' (Jes. 6:5, HSV). Die momenten mogen dan zeldzaam zijn, maar ze zijn diepgeworteld in de Schrift. Ze kunnen overweldigend reëel zijn.

Velen onder ons zijn nieuw in het geloof. Maar anderen onder ons die al wat langer meegaan, kunnen vertellen over uitzonderlijke momenten waarin de ervaring van Gods nabijheid zo intens was dat het ons haast te veel werd. Al onze maskers vielen af en onze dekmantel scheurde aan stukken. Toen we voor een God stonden die we dachten te kennen, beseften we opeens: wie deze God ook is, Hij is veel groter dan wij dachten.

In Marcus 4 wordt zo'n moment in het leven van Jezus' leerlingen beschreven, toen Hij in die boot midden in de storm hun beperkte beeld van Hem verbrijzelde. Hoor in hun uitroep hoe ze hun denken in overeenstemming proberen te krijgen met een nieuw begrip van Gods macht.

Lees Marcus 4:41. Welke vraag stelden ze elkaar in hun grote schrik?

.....

.....

Wanneer je probeert zoiets heiligs onder woorden te brengen en te bevatten, is het alsof je een grootformaat tv in een lucifersdoosje probeert te stoppen. Een enkele keer dringt de aanwezigheid van de opgestane Heer door de gewone muren heen, en is Degene die geen mens ooit heeft gezien of kan zien (naar 1 Tim. 6:16) even tastbaar. De omstandigheden kunnen radicaal verschillen. Geen enkele plek of stemming kan het garanderen. Geen enkele prediker brengt het altijd met zich mee. Geen enkele plek van aanbidding, samenkomst, groep, zanger of evangelist heeft het altijd. Geen enkele formule is afdoende om het te krijgen. Er is niets gewoons aan. Gods aanwezigheid kan gezocht worden, maar kan niet gepland worden, want Gods aanwezigheid wordt niet door mensen aangestuurd.

Wat is het in vredesnaam? Wat het ook is, Paulus, Silvanus en Timoteüs hebben het daar in Tessalonica ervaren. Laten we vurig bidden dat wij het op onze reis ook zullen ervaren.

Schrijf 1 Tessalonicenzen 1:4-5 over in je schrift.

Zou je soms wel willen dat iemand heel persoonlijk een paar dingen zou delen die binnen de norm vallen van een leven in Christus? Misschien hang ik iets te veel naar het delen van ervaringen ('Jij ook? Ik ook!'), maar volgens mij willen veel gelovigen graag weten wat anderen ervaren in deze geweldige, geheimzinnige relatie die wij hebben met een onzichtbare God. Als jij dat niet wilt, sla de volgende paragrafen dan maar over. Maar als je je op glad ijs wilt wagen om er een andere blik op te krijgen, houd je dan goed aan je Bijbel vast; we zullen proberen om geen uitglijders te maken. We kunnen geen dogma's definiëren op basis van persoonlijke ervaringen, maar we kunnen wel met elkaar delen wat we zelf meegemaakt hebben, als het niet in tegenspraak is met de Bijbel en als het een andere gelovige opbouwt.

Soms voel ik heel weinig wanneer ik bid, de Bijbel lees, of samenkom met andere gelovigen. Ik ben me ervan bewust dat ik gezegend word, maar in reactie daarop gebeurt er vanbinnen niets meetbaars. Overkomt jou dat ook? Dat is normaal.

Soms kunnen we ons geestelijk dor voelen vanwege lichamelijke uitputting, maar dat gaat na wat rust weer over. Tijdens dorre perioden vertrouwen we op Gods beloften over gebed, aanbidding en bijbellezing, in de wetenschap dat dat

vrucht draagt ook al kunnen wij dat niet zien. God is altijd en overal aanwezig, hoe dor we ons ook voelen vanbinnen. Maar als ik dagenlang niet wordt geraakt door God en de openbaring van zijn Woord, dan begin ik onrustig te worden. En dan ga ik God vragen om mij te laten zien wat eraan mankeert.

Van week tot week legt de heilige Geest die in me woont getuigenis af (Rom. 8:16; Hebr. 10:15), soms wat meer en soms wat minder. Dit doet Hij in wat ik hoor, lees in de Bijbel, ervaar of bid. Mijn innerlijke reactie daarop hoeft niet uitbundig te zijn, maar is wel merkbaar: bijvoorbeeld een soort instemmend knikje van mijn hart op wat God lijkt te zeggen, te doen of te openbaren. Misschien ervaar ik overtuiging van zonde, of een waarschuwing, of een sprankje blijdschap of genade. Misschien maakt mijn hart een vreugdesprongetje om het antwoord dat ik uit zijn Woord wilde horen, of ben ik een tijdje teleurgesteld omdat ik begrijp dat Hij nee zegt tegen iets wat ik zo graag wilde.

Begrijp jij uit ervaring waar ik het over heb? Zo ja, hoe zou je dan omschrijven op welke manier de heilige Geest binnen in jou getuigenis aflegt?

.....
.....

Zelfs vragen kunnen merkbare reacties zijn op Gods Geest. Vaak zeg ik hardop terwijl ik mijn Bijbel lees: ‘Wat betekent dit?’ Of: ‘Heer, hoe werkt dat?’ Een van mijn favoriete manieren waarop de Geest zijn werk in mij openbaart is door me iets nieuws te laten zien of een nieuw licht te werpen op iets bekends. Of dat nu op mijn eigen studeerplek gebeurt of in een volle kerkzaal, een van mijn lievelingsuitspraken is: *Dat zie ik voor het eerst!* Dat is pure vreugde voor mijn nieuwsgierig ingestelde aard. Gods enorme grootheid waar het menselijke oog even een glimp van opvangt, dat vind ik overweldigend.

Soms ervaren we God zó in een samenkomst, dat elk geschreven verslag tekort zou schieten. Afgelopen zondag werkte God zo ongewoon krachtig tijdens de preek van mijn schoonzoon dat de heilige Geest haast overweldigend was. Eerst kon je een speld horen vallen in de zaal, daarna barstte die uit in applaus en aanbidding. Als een boodschap op zo’n manier wordt gebracht, kunnen we de neiging krijgen om te huilen ook al gaat het helemaal niet over een emotioneel onderwerp.

Heb jij tijdens een preek ooit gehuild, niet van verdriet maar puur door het gevoel van Gods aanwezigheid en kracht? Zo ja, wanneer?

.....

Dat sommige van die momenten in ons geheugen gegrift staan, geeft aan hoe ongebruikelijk ze zijn. In alle variaties daarop, is er één ding dat hetzelfde is: God bewijst Zichzelf op een manier die bij veel mensen een bijzondere reactie oproept. Er vindt een echte manifestatie van de Geest plaats. Dat kan niet geregisseerd worden. Het kan niet weggeredeneerd worden. God doet het; God alleen. In Handelingen wordt een gebeurtenis beschreven waarbij de voorbede van een groepje volgelingen van Christus een grotere reactie van God teweegbracht dan waar zij om gevraagd hadden.

Wat gebeurde er in Handelingen 4:29-31?

.....

Stel dat jij God om kracht en vrijmoedigheid bad voor iemand anders, maar dat God jou er ook mee vervulde? Stel dat het gezag om Gods Woord te verkondigen op duizenden mensen in een bijeenkomst viel, in plaats van op een paar? Uit angst en schroom zouden we kunnen zeggen: 'Maar dat was toen. Dit is nu.' Is God niet dezelfde? Heeft Hij niet gezegd dat Hij zijn Geest zou uitgieten over zijn zonen en dochters (Joël 3:1; in sommige vertalingen Joël 2:28)? Moeten we altijd in hetzelfde kleine hoekje blijven zitten? Of zullen we verwelkomen dat God buitengewone dingen doet wanneer Hij dat wil, dat Hij onze bekrompen opvattingen openbreekt en dat Hij onze tongen losmaakt: 'Wie is Hij toch, dat Hij zulke grote dingen doet?' *Zullen we verwelkomen dat God buitengewone dingen doet wanneer Hij dat wil?*

Nu weer terug naar 1 Tessalonicenzen 1:5. Hoe werd het evangelie volgens de apostel Paulus verkondigd aan de Tessalonicenzen?

.....

.....

.....

Laten we in de sfeer van 1 Tessalonicenzen 1:5 onze gedachten niet meer richten op de luisteraars maar op de verkondiger. Je kunt iets verkondigen wat je al talloze malen eerder gedeeld hebt (misschien je eigen verhaal van Gods reddende genade), maar dit keer komt de heilige Geest zo sterk in je dat je zelf de kracht van de woorden merkt. Het welt op in je ziel als het kwik in een hete thermometer, en zet je nog meer in vuur en vlam dan die allereerste keer. Zouden we dan niet weten dat het niet uit onszelf kwam?

Iedere oplettende boodschapper van het goede nieuws weet dat het niet haar eigen werk is wanneer God geopenbaard wordt door het evangelie van Christus. Als ze dat betwijfelt, zal God die werkelijkheid in de toekomst heel duidelijk

maken. God waakt over zijn eigen glorie, zelfs als het gaat om een innig geliefd kind dat krachtig gebruikt wordt.

Wanneer je stilstaat bij dit schitterende gebeuren, vind je het vast heel mooi hoe Jezus de werkwijze van de heilige Geest beschrijft. Wat staat er in Johannes 3:8 over de Geest?

.....
.....

Beschrijf nu zo veel mogelijk overeenkomsten tussen de eigenschappen van de wind en de manier waarop de heilige Geest kan werken. Denk nog even verder na als je de meest voor de hand liggende hebt opgeschreven.

.....
.....
.....

Maak een zorgvuldige vergelijking met Handelingen 2:1-4. Die vuurtongen die zich verspreidden vestigden zo sterk de aandacht op zich dat de rol van de wind helemaal uit het zicht wordt weggevaagd.

Zet alle effecten van de wind in deze vier verzen op een rijtje.

.....
.....
.....

Heftig, hè? Maar in sommige opzichten lopen we in 1 Tessalonicenzen 1:5 tegen iets soortgelijks aan. Iets wat God om ons heen aan het doen is, begint ons te overkomen. We hebben het hier niet over iets mystieks. We hebben het hier over iets geestelijks. Laten we niet zo bang worden voor het mystieke dat we onszelf afsluiten voor wat bijbels is. God kan doen wat Hij wil. Zo is het, en niet anders. Hij bewerkt nooit iets wat tegen zijn Woord ingaat, maar Hij geeft Zichzelf meer dan voldoende ruimte in die bruisende rivier die van Genesis naar Openbaring stroomt.

Omcirkel de twee woorden die in 1 Tessalonicenzen 1:5 voorafgaan aan 'van de heilige Geest'. 'Onze verkondiging aan u overtuigde immers niet alleen door onze woorden, maar ook door de overweldigende kracht van de heilige Geest.'

Volgens sommige bijbelcommentaren verwijst die bepaling naar hoe de boodschap ontvangen is, maar volgens de meeste bijbelcommentaren die ik heb, slaat het op de voorafgaande zinnen van datzelfde vers – ‘met woorden ... met kracht ... en met de heilige Geest’ (naar de HSV), en verwijst het dus naar hoe de boodschap gebrácht is. Uit de verzen eromheen blijkt dat ook de luisteraars er overweldigend op reageerden. Zowel de verkondiger als de toehoorders werden overspoeld met het werk van de Geest toen de golf van het evangelie Tessa-lonica binnenstroomde.

Ik wil ook door die golf overspoeld worden, jij niet? Ik wil me heel graag diep bewust zijn van Gods kracht en aanwezigheid wanneer Hij Zichzelf bekendmaakt. Ik wil het leven ervaren in Gods geïnspireerde Woord wanneer iemand dat verkondigt. Als wij de verkondigers zijn, willen we niet dat de waarheid aan ons eigen hart voorbijgaat terwijl het over onze tong komt. We willen er zelf met overweldigende kracht door geraakt worden.

Niets is zo vermoeiend als wanneer je mensen enthousiast probeert te krijgen voor iets wat voor jezelf niet werkt. Echt gezalfd zijn: daar is geen vervanging voor.

Zing zijn lof, hij is uw God! U hebt met eigen ogen gezien welke grootse, indrukwekkende daden hij voor u heeft verricht.

Deuteronomium 10:21

*Ik wil me heel
graag diep bewust
zijn van Gods
kracht en aan-
wezigheid wan-
neer Hij Zichzelf
bekendmaakt.*
